

Bondgenoten in de Krimoorlog

Coalities wisselen steeds

De vijand van vroeger kan vandaag je bondgenoot zijn. Coalities tussen landen wisselen voortdurend als het in hun politieke kraam te pas komt. Tijdens de Napoleontische oorlogen vochten Rusland en Engeland samen tegen Frankrijk. Veertig jaar later trokken Frankrijk en Engeland samen op tegen Rusland in de Krimoorlog.

De belangrijkste spelers in het conflict waren: het Turkse Rijk, Rusland, Frankrijk en Engeland. De aanloop voor deze oorlog begon al in 1853, toen er spanningen heersten tussen Rusland en het Turkse Rijk. Die lopen zo hoog op, dat de Russische vloot de Zwarte Zee opvoer en de Turkse vloot compleet vernietigde.

Middellandse Zee

De Russen kregen hierdoor de mogelijkheid om via Constantinopel de Middellandse Zee op te varen. En dat vormde weer een bedreiging voor Engeland, want tot dan toe waren de Engelsen de baas in de Middellandse Zee. En zij wilden daar geen Russische invloed, want dat kon ze een hoop handel kosten.

Bondgenoot

Maar alleen kon Engeland de Russen niet verslaan. Daarom ging Engeland op zoek een bondgenoot. Het land vond die in Napoleon III, de keizer van Frankrijk. Maar Napoleon doet mee om zijn eigen redenen. Door een overwinning te behalen op de Russen, hoopte hij zijn positie in Frankrijk te versterken.

Sebastopol

In 1854 vaarde de gezamenlijke vloot van de Engelsen en Fransen de Middellandse Zee op. Het plan van de Coalitie was om de Russische vloot uit te schakelen. Maar de Russische tsaar Nicolaas I wilde een confrontatie ontlopen en trok zijn vloot terug in de sterk beveiligde havenstad Sebastopol. De tsaar hoopte zo de crisis te voorkomen, maar de coalitie ging hier niet op in. Ze wilde koste wat het kost de Russische

marine uitschakelen en besloot daarom Sebastopol te veroveren.

Langdurig

De Fransen en Engelsen dachten dat ze de Russen binnen een paar weken zouden verslaan. Maar de werkelijkheid was anders. Na de landing op de noordelijke stranden van de Krim ging de opmars naar het zuiden, richting Sebastopol. Maar die ging minder snel dan verwacht. De Russen bleken taaie tegenstanders te zijn. Er werd regelmatig gevochten, maar een beslissende slag bleef uit.

Van tegenstander naar teamgenoot

De langdurige strijd lag niet alleen aan de taaie Russen. De samenwerking tussen de Engelse en Franse commandanten verliep verre van goed. Dit kwam onder andere doordat Lord Raglan (aanvoerder van de Engelsen) nog tegen Napoleon had gevochten bij de Slag van Waterloo. Nu moest hij samenwerken met maarschalk Pélissier. Hij had ook bij Waterloo gevochten. Maar dan vóór Napoleon.